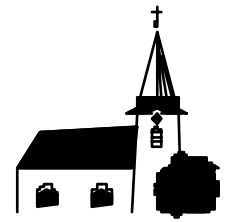

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

“Otče, ať jsou jedno...”

Věřím, že jste prožili požehnané svátky Kristova narození a chvíle radostné vánoční atmosféry v kruhu svých blízkých a přátel...

Nyní vstupujeme do nového roku a tak jako v minulých letech, tak i letos máme možnost začátek roku prožívat při setkáních se společenstvími bratří a sester jiných křesťanských církví, jež jsou v Berouně zastoupeny. Jen pro pořádek připomínám, že se jedná o společenství křesťanů v církvi Adventistů sedmého dne, Českobratrské evangelické, Československé husitské a Bratrské.

Dnes nám to možná připadá naprosto samozřejmé, že se křesťané různých církví setkávají ke společným modlitbám, ale ti dříve narození pamatují jiné časy. Setkat se s křesťanem jiné církve či dokonce se účastnit bohoslužeb v jiném křesťanském společenství bylo dříve jak pro katolíky, tak pro nekatolíky “těžkým hříchem”!

Ekumenické hnutí, započaté v minulém století jako výraz v srdcích křesťanů různých církví přítomné bolesti z rozdělení i touhy po naplnění Ježíšovy modlitby: “Otče, ať jsou jedno...”, je jedním z darů Ducha sv. a také znamením jeho skutečné a živé přítomnosti v našem světě. Vždyť i v liturgii ve čtvrté eucharistické modlitbě vyznáváme: “...a jako první dar těm, kdo v něho (v Krista) uvěřili poslal jako svůj první dar svého svatého Ducha. A Ten dál koná ve světě jeho dílo, všechno naplňuje a posvěcuje...”

II. Vatikánský koncil pak přinesl do života církve nový závan Ducha Sv. a jedním z jeho základních dokumentů je právě i o ekumenismu “Unitatis redintegratio”. Křesťané jsou vyzýváni k budování porušené jednoty. Základní tezí dokumentu je pak přesvědčení, že přes nepopíratelné rozdíly, které mezi jednotlivými křesťany jsou, patří skrze křest ke Kristu a tudíž i k sobě navzájem!!! Dříve, než se budeme jako křesťané “hádat” o to, “kdo má pravdu”, je třeba se v duchu opravdové lásky vzájemně přijmout jako “bratři a sestry v Ježíši Kristu”. To však od všech křesťanů vyžaduje “změnu smýšlení”, a proto se jedná o dlouhodobý a nesnadný proces, jehož úspěch je podmíněn nejen upřímným úsilím křesťanů, ale především i působením Kristova Ducha, který jediný může “stvořit nová srdce”. Jestliže však Kristus v předvečer své smrti prosí Otce, “...aby byli jedno...”, nemůže žádný křesťan,

“Otče, ať jsou jedno!” *ilustrace redakční archiv*

kterému na Kristu opravdu záleží, zůstat lhostejný vůči Božímu pozvání znovu budovat ztracenou jednotu (nikoli uniformitu).

Při našich společných setkáních se tedy v tomto duchu chceme poznávat a vzájemně se objevovat jako bratři a sestry, kteří skrze Kristův křest k sobě patří. Protože však tento objev vyžaduje změnu smýšlení, chceme o ni pro sebe i pro všechny křesťany prosit...

Přijměte tedy pozvání ke společným setkáním a modlitbám za dar jednoty nejen berounských křesťanů, ale všech pokřtěných. *J. Pecinovský*

Zprávy z farnosti

- **První pátek v měsíci** připadá na 2. ledna 2003. Od 17⁰⁰ hodin je možné v sakristii kaple Povýšení sv. Kříže přistoupit ke svátosti smíření. V 17³⁰ hodin začíná mše svatá a po ní následuje pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.
- Ve dnech **2. až 6. ledna** se bude v Berouně a okolí konat **“Tříkrálová sbírka”**. Čtete rubriku Farní charita.
- **Ekumenická setkání berounských křesťanů.** V měsíci lednu se již tradičně setkáváme s křesťany jiných církví ke společným modlitbám. Také letos bychom vás rádi pozvali k ekumenickým bohoslužbám, které se budou konat:
  - 5. ledna - Církev adventistů sedmého dne**
Tylova 8, Závodí (Timoteus Macek)
  - 7. ledna - Českobratrská církev evangelická**
Husovo nám. 43 (Josef Pecinovský)
  - 9. ledna - Církev bratrská**
Seydlovo nám. 24 - kaplanka (Jaroslav Mencl)
  - 23. ledna - Církev římskokatolická**
Seydlovo nám. 24 - kaple Povýšení sv. kříže (Dagmar Ondříčková)
- Všechna setkání začínají v 17³⁰ hodin. Téma letošních setkání je: “Závod víry”**
- **Změna pořadu bohoslužeb:** ve dnech **5. 1., 7. 1., 9. 1. a 23. 1.** z důvodu ekumenických bohoslužeb **večerní mše sv. nebudou.**
- **Loutkové představení “O princezně, se kterou šli všichni čerti”.** Děti a rodiče jsou zváni v **neděli 25. ledna 2004 v 15³⁰ hodin** do přízemí farní klubovny v Berouně, vstupné bude dobrovolné, výtěžek věnován na konto Podpora KMŠ.
- **Plánujeme letní farní dovolenou.** Tentokrát pravděpodobně na Šumavě. Vzhledem k tomu, že musíme zajistit celou chatu včas, potřebujeme znát zájem. Proto prosíme, aby se zájemci hlásili na telefon 311 610 200 nebo 606 933 521 (pí. Průšová) či tel: 776 186 860 (pí. Veverková).
- **Novoroční dar pro vás - farní webové stránky.** Příznivcům internetu a všem ostatním oznamujeme, že od konce roku 2003 je možné navštívit webové stránky farnosti sv. Jakuba Beroun na adrese: www.omadeg.cz/farnostberoun, které pro farnost vytvořili pánové Jan Vomlel a Alois Vašků. Zároveň vybízíme všechny, kdo mají zájem o zasílání **sms či e-mailových zpráv** o chystaných farních akcích, ať se ozvou na **na tel: 602 945 017 nebo 602 129 195**, případně na **e-mail: vasku@omadeg.cz**

Diář Manželského společenství

- První novoroční manželské společenství v úterý **6. 1. 2004** proběhne v **Hýskově** v rodině paní Marie Fukové, tel: 311 635 375 mob: 728 885 246. (Další zřejmě 20. 1. 2004, předběžně jsme se domlouvali se sestrami Cyrilometodějkami na Tetíně, místo bude tedy ještě upřesněno.) Info na telefonu 602 945 017.

Zprávy odjinud

- **Velbloudi opět na Hradčanech aneb Tříkrálový průvod.** V pondělí, dne **5. ledna 2004 v 15³⁰ hodin**, vyjdou z Arcibiskupského paláce Tři králové. Pojedou průvodem na velbloudech k živému Betlému na Loretánském náměstí, kde se pokloní, pak předají Ježíškovi dary a shromážděným své poselství. Všichni jste srdečně zváni.
- **Duchovní cvičení “Jericho” v Tuchoměřicích 31. 1 – 6. 2. 2004.** Týdenní ztišení v modlitbě, doprovázené časem práce, přednášek, společných modliteb, osobního, duchovního doprovázení, dopolední silentium tj. čas v tichu. Kontakt: Klášter Tuchoměřice: 220 199 441 – 2, mobil (Václav Boháč): 606 630 706
- **Škola modlitby.** Máš problémy s modlitbou? Nevíš jak se modlit? Modlitba tě přestala bavit? Chtěl(a) bys prohloubit svoji modlitbu? Pak jsi srdečně zván(a). Ukážeme si různé způsoby modlitby (modlitba s Písmem, adorace, růženec). Scházíme se v **sudé úterky od 19 hod. v Komunitním centru sv. Prokopa V Hůrkách 1292/8, 158 00 Praha 5 – Nové Butovice**, tel. 251 610 850, 251 627 400, e-mail: mail@centrumbutovice.cz, www.centrumbutovice.cz . Setkání vede P. Angelo Scarano. Nejbližší setkání bude 13. 1. 2004.
- Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy nabízí v rámci cyklu přednášek pro veřejnost dne **7. 1. 2004** film *Čistá duše* s navazující přednáškou *Život s psychickou nemocí* ; **14. 1. 2004** se koná přednáška na téma *Koncil a místo laiků v církvi*. Místo konání KFT UK, Thákurova 3, Praha 6; začátek vždy v 18¹⁵ hodin.

Z vikariátu

- **Jáhenské svěcení v sobotu 17. ledna v 10⁰⁰ hodin** v kostele sv. Mořice v Řevnicích vysvětlí na jáhna **Mons. Václav Malý**, pomocný biskup pražské arcidiecéze absolventa katolické teologické fakulty **Mgr. Mikuláše ULIČNÉHO**. Nově vysvěcený jáhen bude i nadále pomáhat v pastoraaci řevnickému faráři Mgr. Robertu Hanačíkovi ve farnostech Řevnice, Dobřichovice, Všenory, Karlštejn a Liteň, kde dosud vypomáhal jako pastorační asistent. Jáhenské svěcení v našem vikariátu je událostí vskutku jedinečnou, zpravidla se udílí v katedrále... Prosíme o modlitby za našeho nového jáhna!
- **Vikariátní konference: v úterý 20. ledna** se uskuteční setkání kněží našeho berounského vikariátu, tentokrát přímo v Berouně. Setkání zahájíme mší sv. v **9⁰⁰ hodin** v kapli Povýšení sv. Kříže, pak bude setkání pokračovat na faře. Ke mši sv., při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, jste všichni zváni. **Večerní mše sv. v 17³⁰ hodin tento den nebude!**

Platit zpravodaj?

Pozorný čtenář si už všiml, že se v tiráži Zpravodaje objevila nenápadná, leč důrazná poznámka: Příspěvek na jeden výtisk 10 Kč.

Ještě pozornější si vzpomene, že jsme se o placení zmiňovali v rámci loňské ankety s tím, že v novém roce vás budeme informovat podrobněji. Tedy tak činíme a zodpovíme přitom i dotazy a názory, které se nám donesly.

Samozřejmě bychom rádi, aby náš zpravodaj nadále četlo co nejvíce farníků a ještě raději bychom ho nabízeli zdarma jako doposud. Ale s rozšířením obsahu (dříve vycházel časopis většinou jako dvojlíst - čtyři až osm stran, nyní má většinou dvacet stran, tedy 5 listů formátu A4) náklady na jeho výrobu stoupají. Jenom cena papíru a tisku činí asi 1 000 Kč na jedno vydání, tedy více než

deset tisíc ročně. Deset tisíc, které by farnost jistě mohla využít v pastoraci jinde. A to samozřejmě nepočítáme cenu energie. (O energii redtýmu ani

**BEROUNSKÝ
KATOLICKÝ
ZPRAVODAJ**

nemluvě, její nezištná invence se předpokládá jaksi “samosebou” - a je to tak v pořádku, děláme to, k čemu máme vůli a chuť.) Jak je možné, že třeba Katolický týdeník stojí méně a je obsáhlejší, vždyť za ty peníze toho ve Zpravodaji zase tolik není? (Také jeden názor.) Otázku obsahu ponechám úvaze rozumného čtenáře, bohatost témat je přímo úměrná volnému času “redaktorů”. Nesporný je fakt, že tisk běžných novin na rotačkách a novinovém papíře je mnohem levnější, než rozmnožování pomocí fotokopií. Při tak nízkém nákladu (220 ks) však tento způsob není možný.

Uvažte prosím, zda by se ve vaší peněžence nenašla jednou měsíčně zbytečná desetikoruna. Pokud by to váš rozpočet přece jenom neunesl, vezměte si časopis i tak, nebo dejte méně, třeba nám to vynahradíte příště. Vždyť kde jinde, než v kostele, by měla vládnout atmosféra důvěry. Proto také peníze vkládejte do běžných kasiček, buď do peněz za tiskoviny, nebo do sbírky. -red-

Dobře utajená brigáda.

Dobře utajená proto, že bez velkých slov se sešli lidé s dobrou vůlí pomoci tam, kde je to teď v naší farnosti třeba. Sešli se v areálu bývalé fary na Tetíně, která by se bez lidské péče neobešla. Společným úsilím mnohých se z fary stává základna pro působení sestřiček Cyrilometodějek. Sestry Jana Cívínová, řeholním jménem Marie a Anna Radoušová – Klára jsou vděčné za každou pomocnou ruku. Bez obětavých lidí by se ta obrovská práce nemohla udělat. V listopadovou sobotu bylo na dvoře slyšet, jak cirkulárka krájí staré vybourané dřevěné rámy na dřevo pro topení. Opodál řetězová pila řeže materiál na obnovu starých dveří. Sestra Marie se proměnila v zásobovačku a jela do Berouna pro potřebný spojovací materiál. Druhá sestra, Klára, usměrňuje brigádníky: kam jít a co dělat, vyřizuje vzkazy, bere telefon, ukazuje, kde jsou čisticí prostředky. Tak se zde čistí, myje a dokonce je připraveno lino k položení. Radost pohledět. Bohužel, jak už to dnes chodí, zatímco jedni dávají věci do pořádku, aby sloužili, jiní je opodál ničí. Právě přijíždějí policisté, aby vyšetřili vloupání do vedlejšího tetínského kostela. Ale ani tato nepřijemnost

nemůže srazit elán brigádníků. I když sem určitě nepřišli pro pochvalu a odměny, obě sestry jejich snahu velmi oceňují. I v kostele jim P. Josef poděkoval. Zaslouží si obdiv nás všech farníků a snad i následování, protože na faře je ještě moc a moc práce. *-vac-*

Mikuláš pro pokročilé

V pátek 5. prosince naděluje Mikuláš, žádná novinka. Že k dětem v Katolické mateřské školce chodí pravidelně o den dříve (“Víte děti, kolik školek dnes ještě musím obejít, mám toho hodně, a tak jsem přišel už dnes.”), to už je také téměř samozřejmost. Tam tentokrát dětem kromě sladkých balíčků nadělil krásné adventní kalendáře a omalovánky a sklídil za to mnoho písniček a básniček od obdarovaných. V předvečer svátku štědrého světce se také již tradičně schází rodiny s dětmi z Berouna i okolí ve farní klubovně, aby sv. Mikuláše uvítaly společně. (“Maminko a opravdu to není strejda? Ale je mu podobnej. Třeba Mikulášovi pomáhá?”) Nejprve děti nacvičily a posléze předvedly uvítací píseň (...prásknu bičem do koní, saně vítr

“Aničko, jestlipak isi bvla hodná?”

foto av

dohoní, pojedeme do Berouna, než se večer nakloní...) a potom už (“Pozdrav Pámbu, děti!” “Pozdrav Pán Bůh, svatý Mikuláši!”) bylo slyšet jen šustění sáčků a obdivné výkřiky občas slabě přerušené básničkou či modlitbičkou, případně laskavým připomenutím hříšků dle zápisů Zlaté knihy.

Že ale chodí Mikuláš i v Penzionu pro seniory, to už možná nevíte. Žádná novinka, pan Miloš Palkoska chodí mezi berounské seniory už nejméně sedm let. Není důležité dělat velké věci, k lidské radosti a lásce stačí málo. Blíže se o tom píše v následujících řádkách. *-iv-*

Mikuláš naděloval seniorům

Svátek sv. Mikuláše je v Čechách velmi populární u všech vrstev obyvatelstva, hlavně u mládeže, ale pozadu nezůstávají ani senioři, u kterých svátek vyvolává hlavně vzpomínky na mládí a spojuje je tak s vnoučaty i pravnoučaty. I obyvatelé Penzionu pro seniory v Berouně se opět letos těšili, že je navštíví jejich známý dobrý Mikuláš. Netěšili se marně. Mikuláš – pan Miloš Palkoska – přišel v pravé mikulášské nádheře. Na jeho milá slova nikdo z účastníků hned tak nezapomene. Po mikulášské nadílce pokračoval pestrý program, který připravili tanečníci, hudebníci a zpěváci ZUŠ Beroun. Potlesk zcela naplněné jídelny nebral konce. Podobná oslava se konala i v nových prostorách Klubu důchodců. Tam po nadílce vystoupily děti z Mateřské školy v Hlinkách. Poezie vánočních svátků připomíná, že je to čas, kdy se nečeká na dárky, ale kdy je větší radost někoho obdarovat. Třeba jen úsměvem a vlídným

kresba S. Karbušická slovem. U nás křesťanů radostí z narození Páně.

-vac-

Ples 2003 skončil, ať žije ples 2004!

Dříve než jsme stačili přijít se zprávou o předadventním farním plese, který byl zajištěn několika dobrovolníky z našich farností, pověst o tom, že se povedl, nás dávno předešla. Výborný příklad, jak zabít dvě mouchy jednou ranou - pobavit se, zatančit si a jen tak mimochodem pomoci dobré věci. Na plese se vybralo rovných 14 880 Kč za lístky, 2 200 Kč za prodej lístků do tomboly a příspěvek farnosti, skautů a KDU-ČSL činil 7 000 Kč. Z čistého zisku po odpočítání nákladů na pronájem sálu, hudby a režie bylo 10 000 Kč věnováno na

S přibývajícím časem zábava vrcholila.

foto av

konto Podpora Kat. mateřské školy a 2 000 Kč jako příspěvek skautům. A tak (ačkoli ještě týden před začátkem plesu nebylo stoprocentně jasné, zda se náklady vrátí, protože většina zájemců o lístky se ozvala až několik dní před plesem) byl nakonec ples úspěšný a to tak úspěšný, že můžeme uvažovat i o uspořádání dalšího plesu, pokud se nám na farní radě podaří pro tuto myšlenku získat i ostatní členy rady a vytvořit plesový výbor, který vše potřebné se zařízením plesu zajistí. **Na závěr jménem P. Josefa Pecinovského děkujeme všem, kteří se na zajištění Farního plesu podíleli.** *-red-*

Boží slovo přichází do Zátoru

Zátor, místo Domova pro důchodce, je v některých představách spojeno s klidným životem lidí a jejich zájmy soustředujícími se na problémy stáří. To je pravda, ale ne celá. I zde mají obyvatelé zájem o kulturu, dění ve společnosti i o Boží slovo. Je pro ně darem, že k nim každou sobotu chodí kněz – P. Krzysztof Drzazga. Čekají na něj, posilují se slovem, modlitbou růžence i svátostmi. Od března minulého roku si až 12 obyvatel nedovede sobotu představit bez slavení eucharistie. Posiluje je i vědomí, že je někdo svou službou navštíví. Bůh přichází i tam, kde by ho nikdo nečekal. To platí pro lidi po celém světě. Je třeba mu jen otevřít svá srdce. *-vac-*

OSOBNOSTI NAŠICH FARNOSTÍ

Před třemi lety, před vánoci 20. 12. 2000, zemřel v nedožitých devádesáti čtyřech letech pan Tomáš Manda, kovář a varhaník z Velkého Chlumce. Od doby, kdy byl stížen částečnou ztrátou zraku a nemohl už vykonávat kovářské řemeslo, zůstával až své do smrti díky laskavé péči P. Bulína na faře v Berouně, kde trávil čas mimo jiné psaním milých básniček. Rád chodil na pozvání paní ředitelky do zdejší školky, aby vyprávěl dětičkám o své práci či o včelaření. Byl vděčný za každou návštěvu. A že jich bylo dost. Na sklonku života ho zlomenina krčku stehenního kloubu upoutala na lůžko, ale stále si k němu na faru chodilo mnoho jeho přátel pro požehnání - byl jim vzorem pokory a odevzdanosti do Boží vůle. Datum jeho úmrtí den před jmeninami je symbolické: svátek sv. Tomáše, který celý život “držel” postaru jednadvacátého prosince, snad oslavil už “v nebi”, kam se celý život těšil. Říkal: *-vac-*

V nebi bude každý zase mladý a krásný

Ztemnělou cestou mezi poli kráčí shrbená postava. Kdesi u meze, na rozhraní světla a stínu poskakuje černé klubko chlupů, psík mířící svému pánu rovnou pod nohy. “Kolombo, di domu!” Pejškovi se nechce, ale nakonec se otočí a zamíří k bílé kovárně za polem. Starý muž jde navzdory věku rázovitě a rozhodně. Spěchá do Osova, za chvíli začne vigílie Veliké noci a varhany nesmí zůstat potichu.

Kolikrát už takhle kráčival? To se snad ani nedá spočítat. Za mlada jezdíval na kole. Hrál ve Všeradicích a Borku, když bylo potřeba, tak do Hostomic a Lochovic dojel vlakem. Ale do Osova je to z Chlumce co by kamenem dohodil. Tam chodí vždycky pěšky. Dříve tudy chodil s houslemi pod paží. Housle miloval. Housle a dřevo. Celý život toužil pracovat se dřevem, ale tatínek byl kovář. Přál si, aby syn zdědil jeho řemeslo. Tehdy děti naslouchaly přání svých rodičů, i Tomáš se z úcty k tatínkovi vyučil kovářem. Při práci si, sotva dospělý, těžce poranil dlaň a předloktí, špatně se to hojilo, šlachy zhnisaly a ruka zůstala těžce pohyblivá. Na housle musel zapomenout... Od té doby hraje “jen” na varhany, prstoklad cvičí doma na harmoniu. V kuchyni, kde se také konají zkoušky kostelního sboru. Vždycky před vánoci se sejdou zpěváci z Osova, Chlumce a okolí. Jednadvacátého je zkouška pokaždé obzvláště slavnostní, koláče, čaj, víno. Je svátek sv. Tomáše, nebo aspoň dříve vždycky býval a u Mandů se to tak drží stále.

Noc mrazivě jiskří, měsíc z dálky ozařuje siluetu osovského kostela. Kousek cesty napřed jde mladá dvojice a drží se za ruce. Starý muž jde sám. Jde sám celý život. Ale doteky teplých dlaní, kráčet ruku v ruce... jako by to bylo včera. Měl jí moc rád, těšil se, že založí rodinu. Ale nějak to nevyšlo. Zůstal bez ženy. Ale sám? Sám vlastně nebyl. V domku u kovárny žije sestřina rodina. A každou chvíli se tu zastaví někdo známý. Jako kovář má pořád spoustu práce, nedávno koval ozdobné mříže do dveří kostela... A když je čas, vyrábí nože. Klasické s dřevěnou střenkou, vlastnoručně vyřezanou. Alespoň tak se vrací ke svému milovanému dřevu. Vyrábí nože jako dary pro své přátele. Jeden má i Petr Hapka, který do kovárny k Mandům rád jezdí.

Černý Kolombo nevydržel a už je zase o krok před svým pánem. Však je chytrý, počká před kostelem jako už tolikrát. Je nejvyšší čas, za chvíli se lidé začnou scházet. Hlavně, aby přišli všichni zpěváci. Ne jako když se zpívaly pašije: Už se mělo začít a ten, který zpíval Krista, pořád nikde. Bylo třeba začít, už přišlo i místo, kdy mluví Kristus. V tu chvíli se dveře rozletěly a “kristus” se ozval: “Ko-o-ho hle-dá-á-te?” Varhaník nevydržel a odpověděl přes celý kostel: “Tebe, ty pacholku!” A bylo po pašijích... Na kůru je to vůbec občas velká legrace. Obzvláště proto, že varhaník dobře nevidí na oltář a někdy není ani pořádně slyšet. A když pak farář zanotuje něco nezvyklého, nemá člověk jinou možnost, než odpovědět: “Ať je to tak nebo tak, á-le-lú-já...”

Tomáš Manda, rok 1993 foto av

V kostele už se svítí, je tu až útulno, ale čím to je, kdoví? Zdi jsou omšelé, zima taková, že jde pára od úst. Přesto je tu milo, jako když se člověk vrací domů. Přišli všichni. Rodina, přátelé, zpěváci, pan farář. Tady je domov. Víc “doma” už bude jenom v nebi, tam budou všichni zase tak mladí, silní a krásní, jako v nejlepších letech života.

Varhany se rozezněly, doprovázejí sopránově zvonivé hlasy Tomášovy neteře a její dcery: “Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kvádrem náročným. Hospodinovým řízením se tak stalo, je to podivuhodné v našich očích.” Za chvíli se rozhoupou zvony. Vzkříšení přichází.

Velikonoce 1993, Ivana Vašků

Reflexe z adventních rekolekcí: Zásadní úhel

V sobotu 29. listopadu nás v kostele sv. Václava v Dejvicích při obnově pro katechety přivítal P. Aleš Opatrný slovy: “Dobré ráno; tedy, řečeno s Ijáčkem, jestli je vůbec nějaké dobré ráno.” A mluvil mi z duše. Den předtím se polovina berounské farnosti sešla na Farním plese. A jít spát ve dvě ráno a vstávat v sedm na duchovní obnovu - je tohle nějaké dobré ráno. Ale jak jsme se shodly s paní Věrou Votápkovou, která též přijela takříkajíc rovnou z plesu, stálo to za to.

Témata čtyř přednášek se vztahovala k liturgickým textům adventních nedělí a jakkoli by bylo pěkné je reprodukovat, nedostatek místa mi dovolí jen tuto poznámku. Zazněla hned v úvodu a přiznám se, že pokud jsem až dosud nevyspale pochybovala o smyslu své účasti, nyní jsem věděla, že jsem tu správně:

“Každý z vás, předpokládám, se snaží o dobro, nějakým způsobem pomáhá. A pak se často stane, že nakonec vidí jen to konkrétní dobro, kterého se snaží dosáhnout za každou cenu. Zaberu-li se do dobra, ztrácím perspektivu a nevidím cíl. Vnímám ostře jen to, co dobrému překáží, co se mi nelíbí, co je pro toto dobro špatné. A to mne spoutá! Lidé plní nadšení pro dobro jsou pak svázáni tím, čím se zabývají. Je to jakýsi únik do nereálu. Musíme najít SKUTEČNÝ CÍL! V duchu žalmu 25: Uč mne chodit po svých stezkách, veď mne ve své pravdě a uč mne... Zásadní úhel je Ježíš, to je celá naše perspektiva: být bezúhonní, až přijde Ježíš! Pokud můj pohled spočívá jen v tom, aby se to a to podařilo, je to příliš krátká perspektiva.” *-iv-*

Adventní duchovní obnova se konala také na Tetíně v budově nově zrekonstruované fary. Vedl ji P. Zdislav, polský misionář nyní působící v Říčanech. Téma bylo praktické: pokora a pýcha - postoj celníka a farizeje (Lk 18, 9-14). Především však zde šlo o bohatství nových setkání. Sešlo se nás asi deset ve všech věkových kategoriích, převažoval ženský faktor. Velmi milé

bylo poznat sestru Marii - Janu s maminkou a sestru Kláru - Annu, které nám připravily zázemí a pohoštění. Těšíme se, že toto setkání nebylo poslední. Obnovu zakončila mše svatá v útulném (protože vyhřívaném) kostelíku sv. Kateřiny.

-iv-

Kaple Povýšení svatého Kříže

Církevní
stavby
berounského
vikariátu

Ve Svatém Janě pod Skalou jsou kromě známého kostela též dvě kaple. Nejmladší je kaple svatého Maxmiliána na místním hřbitově. O té si povíme zase někdy příště. Dnes se budeme věnovat kapli druhé, té starší. Honosí se krásným názvem „Kaple Povýšení svatého Kříže“ a nachází se v lese, nad bývalým svatojánským klášterem pod mohutnou skalní stěnou s křížem na svém vrcholu. Podle pověsti právě na místě, kde dnes kaple stojí, došlo k setkání poustevníka Ivana se sv. Janem Křtitelem. Více než sto let před tím, než zde byla kaple postavena, nechal na tomto památném místě jistý šlechtic vystavět krásné mramorové sousoší, které obklopovala jen zeleň svatojánských lesů. Tento šlechtic nebyl jen tak leckdo. Byl to vrchní velitel císařských vojsk Rudolfa II. a polní vojevůdce maršál **Heřman Kryštof Rosswurm**, proslulý zejména vítězstvími nad Uhry. Jeho postava je sice trochu zkresleně, avšak novodobě zachycena ve filmu „Pekařův císař a císařův pekař“, kde proslul jako milovník vína a ctižádostivý vojevůdce, který chtěl využít golemovu sílu pro dobytí celého světa. Ve filmu se jednalo samozřejmě o parodii na tehdejší nejodstrašující postavy diktátorů Hitlera či Napoleona. Ve skutečnosti to byl člověk velmi vzdělaný a bohabojný. Toto krásné a dnes velmi vzácné renesanční sousoší nechal Rosswurm postavit jako čin pokání a důkaz věrnosti katolické církvi v roce 1602, když mu jeho nepřátelé usilovali o život. Sousoší představuje setkání sv. Jana Křtitele se sv. Ivanem a představuje předání legendistického kříže poustevníkovi. Uprostřed stojí vysoký mramorový kříž.

Teprve v roce 1714 se svatojánský opat Emilián Koterovský rozhodl nad sousoším postavit kapli. Byla postavena v půdorysu řeckého kříže, původně se čtyřmi štítovými stěnami, zřejmě podle návrhu Kryštofa Dienzenhofera, který se rok před tím podílel na přestavbě svatojánského kostela. Základní kámen ke stavbě kaple byl položen 16. 5. 1713 a opatem Koterovským byla vysvěcena 28.

Kaple Povýšení sv. Kříže foto Jiří Ševčík ml.

4. 1715. Při opravě v r. 1865 však byly dva štíty ubourány, poněvadž nebylo dost peněz na nezbytné rozsáhlejší opravy značně poškozené kaple. Ze starých záznamů víme, že na zadním průčelí kaple kdysi bývala freska setkání sv. Ivana se sv. Janem Křtitelem a na kapli bývalo i několik nápisů. Dochovala se však pouze nástropní freska představující „Nalezení svatého Kříže císařovnou Helenou“ s ústředním nápisem „IN SIGNO* CRVCIS IESVM ADORATE.“ (VE JMÉNU KŘÍŽE KRISTA OSLAVUJTE – 1714). Maloval ji „dvorní“ malíř ve službách svatojánských opatů - Jan Václav Spitzer roku 1763.

V podlaze před oltářem je vsazena mramorová deska. Ta byla původně součástí oltáře, odkud pravděpodobně vypadla. Deska jeví známky velmi dokonalé kamenické práce. V elipsovitém vypouklém oválu jsou z poloviny vytesána ozdobná písmena. Písmena druhé poloviny nápisu jsou naopak reliéfně vystouplá. Latinský a německý nápis

na desce je tohoto znění: „LÉTA PÁNĚ 1602 VZNEŠENÝ A UROZENÝ RYTÍŘ PAN HEŘMAN KRYŠTOF ROSSWURM, VELITEL JÍZDY JCM V UHRÁCH A RADA VÁLEČNÝ, KE CTI A DÍKU ČINĚNÍ BOHA NEJSLAVNĚJŠÍHO A JEHO SVATÝCH JANA KŘTITELE A IVANA, TENTO OLTÁŘ A OBRAZ POSTAVITI DAL, ZA JEHOŽ SPÁSU VŠICHNI ZBOŽNÍ MÍSTO TOTO NAVŠTĚVUJÍCÍ, BOHA PROSITI NEOPOMEŇTE.“

Ještě nedávno byl stav této památky velmi problematický, byla v pokročilém stavu chátrání a devastace. Především střecha byla ve velmi špatném stavu, hlavní vchodové dveře neodolaly násilnému otevření a z kaple se stala noclehárna pro neukázněné turisty. Zvenčí byla kaple zarostlá náletovými stromy a celkově chátrala. V letech 1993 - 1997 byla kaple nákladem Svatojánské nadace a za finanční podpory státu i občanů pečlivě zrestaurována. Po zpevnění opěrných zdí a úpravě terénu byla provedena generální oprava celé kaple, včetně střechy a věžičky, na jejíž špičce se třpytí nově pozlacený kříž. Pod ním je nově zavěšený zvon. Generální opravou prošlo i památné sousoší, jedno z mála dochovaných kamenných renesančních sousoší v Čechách. Byla provedena i technologicky náročná oprava celé nástropní fresky. Celé restaurátorské dílo převýšilo hodnotu 2 mil. korun. Na záchranu kaple bylo odpracováno tisíce brigádnických hodin. A tak díky úsilí dobrovolníků ze Svatojánské nadace a finančnímu přispění přátel Svatého Jana pod Skalou je tato krásná kaple zachráněna pro další generace. Slavnostní znovuotevření kaple se konalo za účasti biskupa Mons. Škarvady dne 14. září 1997.

Až někdy opět přijdete do Sv. Jana pod Skalou, nezapomeňte se u kaple zastavit a věnovat vzpomínku či modlitbu lidem, kteří se o její postavení zasloužili. Dodnes totiž jsou živá slova někdejšího nápisu nad vchodem kaple, který se dnešních dnů nedočkal:

„ae DifiCaVlt BenefaCtorVM pletas (vybudovala zbožnost dobrodinců – 1714)“.

Jiří Ševčík ml.

Ze života svatých

Sv. Tomáš Akvinský

(28. leden)

„Tento němý vůl jednou zařve tak, že to zazní v celém světě“, řekl jednou Albert Veliký o svém žáku Tomáši Akvinském, když ho kdysi spolužák nazval pro jeho málomluvnost „němým volem“. Skutečně vešel tento šlechtický syn, narozený kolem r. 1125 na otcovském zámku Roccasecca severně od Neapole, do dějin jako jeden z největších teologů a myslitelů, mnozí říkají, že jako génus.

Tomáš Akvinský vstoupil v osmnácti letech do dominikánského řádu a studoval v Bologni, Kolíně a Paříži a později vyučoval jako bakalář a mistr biblickým vědám. Když se vrátil do Itálie, byl mezi jiným hlavním kazatelem dominikánského řádu a měl

*Osvícení sv. Tomáše Akvinského,
repro Rok se svatými*

důležité úřady u různých papežů. Před svou smrtí působil jako profesor teologie v Paříži a Neapoli. Tomáš Akvinský zemřel 7. března 1274 v cisterciáckém klášteře Fossanuova nedaleko Terraciny na jihu Říma během své cesty na II. lyonský sněm.

Velký teolog, který při vši své moudrosti zůstal vždy skromný a přátelský, byl jedním z největších učenců středověku. Jeho nejdůležitější povahové vlastnosti byly převelická pečlivost ve všem, co dělal, i neustálé úsilí o pravdu. Jeho teologické spisy patří vůbec k nejdůležitějším. K jeho nejvýznamnějším dílům můžeme počítat „Teologickou sumu“ a „Sumu proti pohanům“.

-av-

Svatojánská kolej do nového roku

Svatojánská kolej
Vyšší odborná škola pedagogická
Christian Teachers College

Svatojánská kolej – Vyšší odborná škola pedagogická ve Svatém Janu pod Skalou – si stále udržuje vysokou úroveň a o studium na této škole je značný zájem. Její absolventi mohou pracovat jako učitelky mateřských škol, mohou se uplatnit v církevních zařízeních i vyučovat náboženství. Součástí studia je i bohatá praxe. Studentky jezdí například na stáže do Estonska, kde mají přátelské styky s tamní mateřskou školkou, kterou vedou řádové sestry. Zřizovatel Svatojánské kolejje, pražské Arcibiskupství kladně hodnotí zájem o řadu činností, jak v oblasti pedagogické tak např. v ekologii. Také letos před Vánocemi uspořádali přehlídku svých prací, na vánoční výstavě a půlroční práce studentů vyvrcholila společným vystoupením na Adventním večeru. Kladem školy je skutečnost, že v koleji se koná třikrát v týdnu ve všední dny mše svatá, společenství modlitby, schola, a další duchovní setkání. Vedení školy připravuje i v novém roce 2004 řadu zajímavých aktivit.

-vac-

**Chrámový sbor
sv. Jakuba**

Překvapení plný Vánoční koncert

Už potřetí se ke spolupráci na Vánočním koncertu pro Beroun sešel chrámový sbor sv. Jakuba se sbormistrem J. Bešcem a orchestr ZUŠ Václava Talicha v Berouně pod vedením jejího ředitele J. Šimáčka. Na sv. Štěpána 26. prosince zazněla - jako "překvapení" pro Beroun - v obnovené premiéře Vánoční mše F dur berounského autora, nevidomého hudebníka Josefa Tomana. Tato hudba se zde provozovala před více než 65 lety, vznikla ve třicátých letech minulého století - tedy v době, kdy Josef Toman působil jako ředitel kůru v kostele sv. Jakuba a kdy též založil hudební školu. Přesto je to muzika velmi svěží až moderní, nadčasová. Vedle této hudby bylo i pro samotné členy sboru "překvapením" (nepočítaje překvapivé

Chrámový sbor sv. Jakuba s J. Bešcem. foto I. Průšová

a zajímavé varhanní improvizace pana Petřvalského) fascinující dvojzpěv chorálu ze 14. století v provedení Jiřího Beščece a Lukáše Petřvalského, jehož český text podbarvený hudbou varhan na téma chorálu “Primo tempore” nejprve přednesl prvně jmenovaný. Třetí “překvapení” vyšlo najevo při sčítání finančního výtěžku z tohoto koncertu. V rámci Vánočního koncertu Chrámového sboru a ZUŠ Beroun se vybralo plných 7 300 Kč, zatímco v neděli 28. 12. při koncertu České mše Vánoční v podání Státní opery Praha 2 700 Kč. Překvapení velmi příjemné. -iv-

Humorem za lepší příští

Chrámový sbor a orchestr ZUŠ V. Talicha společně zkouší vždy od první prosincové soboty a vzniká tak hudební těleso nezvykle různorodé. Zatímco sbor ovládl převážně střední věk, v orchestru vedle sebe hrají mladičtí žáci vedle muzikantských pamětníků. Spojovacím článkem je dirigent a ředitel zmíněné školy, **pan Jiří Šimáček**. Houslista, který pětadvacet let působil v Orchestru Národního divadla a v Triu České hudby. To se specializovalo na starou českou muziku z období baroka a klasicismu. Když v Národním divadle po revoluci nastaly umělecké a lidské problémy, rozhodl se odejít a nyní se věnuje výchově mladých muzikantů, tak jako již za dob svého působení v ND.

Dokáže spojit nejen odlišné typy hudebních projevů, ale svým humorem především lidi mezi sebou. Členové sboru se již teď těší, až zas příští rok uslyší, že smyčce mají vyjít ze své ilegality - hrát o něco hlasitěji; hrát či zpívat tak ostře, až i tchyně je proti vám hadr; či na nejoblíbenější heslo na konci zkoušky: Vyzkoušíme to na lidech.

Nejen pro tyhle výroky jsme si “svého vánočního dirigenta” oblíbili. Ačkoli mám pocit, že humor na zkouškách je především záležitostí dirigentovy povahy, on tvrdí:

Je to tím, že jsem sám zažil mnoho dirigentů a pokud byl některý z nich “suchar”, práce s ním byla nepříjemná, říkali jsme takovým “taktoměr”. Naopak dirigent, který si uměl dělat legraci i sám ze sebe, si u nás získal úctu.

A co humor při výuce?

Pokud vyučuji žáka “pouze” hře na nástroj, tedy jeho technické zvládnutí, jsem ve svých požadavcích nekompromisní. Úplně jiná je práce s lidmi v muzikantském kolektivu - orchestru. Jde hlavně o zprostředkování hudebního obsahu hrané skladby.

Scházíme se ke spolupráci vždy o vánocích. Jaký je váš vztah k vánocům?

Vánoce byly “únik do jiné sféry”, mám je spojené s duchovními hodnotami, s rodinnou pohodou, ne založené na dárcích pod stromečkem. Dnes vánoce degradovaly. Advent by měl být obdobím, kdy se připravuje něco velkého. Je mi nepříjemné, když vejdu v předvánoční době do Tesca, lidé nakupují hory věcí a k tomu zní vánoční koledy. O vánocích jde o něco jiného - o zrození něčeho nového.

Jiří Šimáček se “svým” orchestrem foto av

Vy jste věřící?

Cítím se být věřícím člověkem. Čím je člověk starší, častěji si říká s Remarquem: ...pokud by člověk nevěřil v Něco, pak je celý život tragickým omylem. Ale jsou mi cizí projevy "kostelové víry".

Díky za upřímnost. Vede k zamyšlení pro nás, "kostelové věřící". Asi na nás není vidět, že se setkáváme s Boží Láskou. Možná, že bychom to taky mohli zkusit s humorem. Děkujeme za vaše otevřené srdce, rádi se s vámi setkáváme a doufáme, že se tak stane nejpozději zas o příštích vánocích.

Ivana Vašků

Hudba v duši Lukáše Petřvalského

Kdo slyšel hrát varhaníka v kostele sv. Jakuba potvrdí, že se nejedná pouze o brilantní povedení, ale že posluchač cítí, jak hudba působí na jeho psychiku.

Tak jako hudba provází lidstvo od duchovních rituálů a jednoduchých tónů a rytmů po dnešek, tak její hudba v životě ho provázela do ranného mládí. Od pěti let se seznamoval s klavírní hudbou, později s varhanami. Od třinácti byl ředitelem kůru, od čtrnácti let řídil třicetičlenný sbor a dvacetičlenný orchestr. Jak studium varhan pokračovalo, přešel od "varhanních škol" k "Bachovi" a vůbec ke směru, jenž nazýváme pozdní romantismus. Později na hudbu z první poloviny 20. století a na hudbu moderní, která navazuje na nejlepší tradice.

Po Ostravě, kde se narodil, přešel do Prahy na vysokou školu studovat muzikologii na Filozofické fakultě. Od té doby už uplynulo tolik času, že stihl složit 52 skladeb. Během studia na vysoké škole učil ještě na gymnasiu v Ostravě a to pro něj bylo další obohacení v pedagogice.

Zajímavé je to, jak se dostal do Berouna, protože zpravidla dá na první dojem při poznávání nových míst, dal na příznivý dojem, který na něj město udělalo. Pak už byl jen krůček k tomu, aby začátkem minulého roku přišel do svatojakubského kostela. Protože varhany na kůru nehrály, zjistil, že je k dispozici jiný, moderní digitální nástroj. Je vděčen panu Palkoskovi, že mu ihned doporučil na varhany zahrát. Sám o tom říká. „Od té doby, co v Berouně bydlím a hraji zde na varhany, mi všechno připadá jako nádherný sen“.

I nám, návštěvníkům kostela, připadá jeho hudba jako krásný sen. Zvláště, když své umění spojil s pěveckým sborem kostela vedeným ing. Beščecem. Hudba Josefa Tomana i jiné duchovní skladby obohacují posluchače a o letošních Vánocích naplnily návštěvníky kostela zážitkem hlubokého pocitu z uměleckého vystoupení.

-vac-

Cesty za Ježíšem

Jaký je rozdíl mezi Božím rodičovstvím a naším? Kolik takových situací by se dalo přenést do našeho života? Do mojí cesty za Ježíšem? Kolikrát takto mluvil On ke mně?

Sobota odpoledne. Vedro k zalknutí. „Tak pojď už, nebo to nestihneme!“ Vyrážíme směr Vráž, model – jedno dítě za ruku, druhé na zádech. Vzduch se ani nehne. Proplétáme se mezi desítkami turistů, mířícími právě opačným směrem – tj. za osvěžením ke studánce či do místní osvěžovny – restaurace. „Auto!“ „Hmm, pěkný. Tak pojď.“ „Tam je pejsek.“ „Jo, ale teď se s ním nezdržuj. A neotáčej se pořád, vždyť nevidíš na cestu!“ konečně jsme se vymotali na úzkou pěšinku, vedoucí do lesa. A hned zkraje začíná kopec. „Já už nemůžu.“ „Tak já tě vezmu za ruku, ale pojď.“ „Hm, mě se nechce.“ „Ale pojď, je to jenom kousek, pak už je to skoro rovina.“ Pomalu postrkují sviště před sebou a zvolna supím vzhůru. „No tak, nech ten

**Manželské
společenství**

klacek, teď ti k ničemu není, bude ti akorát překážet.“ „No vidíš, teď se ti zlomil, nemáš se opírat o něj, ale máš se mě držet za ruku.“ „Aú, bojí“. No jo, zase ta suť. Tak zvedej nohy a ty kameny překračuj.“ Konečně jsme nahoře. Teď už to snad půjde líp a hlavně rychleji. „Počkej, tam nechod! To je oklika! Nešplhej se do tý stráně!“ „Ale ploč?“ „Tam cesta nevede, zbytečně ztrácíš síly. No tak, pojd' dolů na cestu!“ Tak a teď půjdeme už hezky spolu. „Ale tam ne!! Tam spadneš ze svahu na úplně jinou cestu!!“ V poslední chvíli zachytávám zpocenou dětskou ručičku a klouzající nožičky se zastavují. Uff, no tak jdeme dál. „A nevíš furt. Můžeš si za to sama. Furt děláš nějaký ptákoviny.“ „Béé, uááá. Já už nemůžu.“ (Já taky, ale z tebe). „No tak pojd'. Dej mi ruku a zkusíme to teď zase spolu, jo?“ „Lísteček! Plo Pána Ježíše!“ „No dobře, tak ho vem a pojd', nebo tam ani nedojdeme.“ Úzká cestička se vine ve svahu k lávce a zatáčí mírným kopečkem směrem k silnici. Mezi korunami mohutných buků probleskuje slunce. Letmý pohled na hodinky. Ach jo. Budem muset přidat. „Pojd' za chvíli už uvidíme kostelíček. A tady je značka, ta tam vede, kdo najde druhou?“ „Co je za tím plotem?“ „Nevím. Nějaký dům.“ „Podíváme se tam?“ „Ne, máme jinou cestu. My přece jdeme do kostela. Podívej, támhle je, za chvíli jsme tam! Jenom seběhneme tuhle z kopečka. Počkej, zas ne tak rychle, nebo se přerazíš! Honem mi dej ještě ruku, tady jezdí zase auta. Víte co, vezmem to zkratkou“ „Au, kopšiva!“ No jo, to je ta zkratka. Před námi napucovaný kostelíček a u něj parkuje auto s rybičkou. Bzučící lípa plná včel láká k posezení ve stínu. „Honem, už začali, slyším zpěv!“ Obejme nás chládek kostelních dveří a tichý mír. „Dobrý den, pane Ježíši!“

Lenka Zdislava Pletánková

ČESKÁ KATOLICKÁ CHARITA FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✿ **Rozloučení!** Protože s koncem roku 2003 končím svou déle než rok trvající působnost ve Farní charitě Beroun a Arcidiecézní charitě Praha, považuji za důležité sdělit též důvod svého odchodu. Odcházím pro stále větší pracovní vytížení ve vlastní firmě zabývající se pojišťovnictvím a bankovníctvím. Chtěl bych svému nástupci (který bude zvolen pravděpodobně do konce ledna) a též kolektivu pracovníků v Azylovém domě Beroun popřát spoustu elánu, trpělivosti a radosti ze své práce, kterou pocítí hlavně ti, pro něž bude vykonána. K tomu ať vám všem pomáhá Pán.

Daniel Průša

✿ **Tříkrálová sbírka!** Počátkem ledna 2004 se uskuteční v celé České republice Tříkrálová sbírka. Jejím organizátorem bude opět v každé diecézi místní diecézní, příp. arcidiecézní Charita. Tak, jako již v minulých letech budou skupinky tříkrálových koledníků provádět sbírku ve prospěch těch, kteří jsou odkázáni na pomoc Charity.

V Tříkrálové sbírce prováděné v lednu 2003 se nám v pražské arcidiecézi podařilo pomocí sběracích pokladniček a složenek vybrat přes 1.700.000 Kč. Za takto vybrané peníze byla podpořena řada sociálních projektů. Část financí byla předána do míst, kde byly peníze vybrány (na schválené projekty sociální pomoci farním charitám a farnostem, které se do sbírky zapojily). Zbytek peněz byl použit na sociální projekty Arcidiecézní charity Praha.

Peníze získané v Tříkrálové sbírce, kterou nyní plánujeme, budou použity z části opět v místech, kde byly vybrány (65%) a dále na provoz Azylového domu pro matky s dětmi v Příbrami a provoz sociální jídelny při Azylovém domě sv. Terezie v Praze Karlíně.

Věříme, že podpoříte myšlenku Tříkrálové sbírky a společnými silami pomůžeme těm, kteří naši pomoc potřebují. Sběrka bude i letos prováděna dvěma způsoby (současně): sběracími pokladničkami, složenkami... -red-

Veselé zvířecí příběhy

Příčinnivý křeček

Již od dětství jsem měla ráda zvířata a mých chovanců během let bylo bezpočet. Tato záliba či „koníček“ mě neopustila ani v dospělosti. Moji nejbližší si za ta léta už na tuto skutečnost zvykli a stále se u nás doma můžete setkat s různými tvory z říše zvířat.

Křeček, o kterém chci vyprávět, byl jedním z celé řady mých nejrůznějších chovanců. Dostala jsem ho od své babičky v době, kdy jsem studovala na gymnáziu. Byl to tehdy ten nejhezčí dárek k Vánocům. Abych ho neobjevila dříve, než právě na Štědrý den, schovala ho babička u sebe v pokoji. Připravila pro něj veliké terárium, které zakryla krásným krajkovým přehozem ze své bývalé výbavy. Jaké však bylo její překvapení, když den před Štědrým dnem zjistila, že přehoz je úplně zničený a samá díra. Honem se podívala do terária a nevěřila svým očím. V jednom rohu křečkova příbytku byla hromada rozcupovaných zbytků přehozu a dalších asi 10 malých křečků, kteří právě prohlédli a udiveně se rozhlíželi kolem. Byl z toho veliký poprask a jediný, kdo byl šťastný, jsem byla já, protože jsem místo jednoho křečka dostala ještě deset dalších.

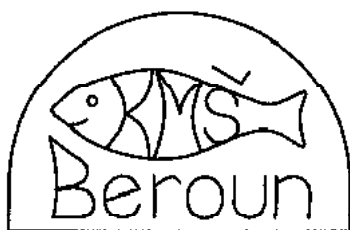
Co se pak dělo dál? Když mláděta odrostla a byla už samostatná, oddělila jsem je do jiného terária a můj tatínek je pak, asi 14 dní každé ráno trpělivě vozil do Prahy do obchodu. Nakonec mi zůstal ten původní a měla jsem ho ještě asi 2 roky. Mnohokrát mi během těch dvou let připravil překvapení. Několikrát se mu podařilo z jeho ubikace utéci a pak jsme ho všude museli hledat, abychom ho nezašlápli. Dostal se nám třeba do spíže, kde měl skvělé hody a zkonsumoval tam téměř celou bábovku, která byla připravená pro návštěvu. Příště zase zalezl za skříně a my je museli opatrně odtáhnout, abychom ho chytli. Jednou jsme ho objevili ve starých papučích, které chtěla maminka spálit a tak to šlo pořád dokola.

Situace se však změnila, když jsem si přinesla domů kocoura. Stále ho pozoroval a jednoho dne se dočkal, ale to už byl křeček starý a jeho konec nebyl pro mě tak bolestný. Brzy jsem si obstarala jiného a kocour měl již jiné starosti se svými kočičími sousedy. sestra B. Č.

redakční archiv

Milí spolufarníci!

KATOLICKÁ
MATEŘSKÁ ŠKOLA

V závěru každého roku bývá zvykem ohlížet se zpět a hodnotit uplynulý čas. Rádi bychom Vám všem v tuto chvíli ještě jednou poděkovali za všechnu pomoc a podporu, kterou naší mateřské škole poskytnete. Ať již se jedná o podporu finanční, hmotnou, morální nebo duchovní. Věřte, že si dobře uvědomujeme, co to znamená být takto vnímán jako součást farního společenství a velmi si toho vážíme.

Dovolte, abychom Vám do nového roku popřáli jen to dobré, zdraví a sílu pro vše, co nás čeká a pokojnou mysl. Ať se z našich srdcí vánoční radost nevytratí s prvními všedními dny, ale kéž světlo betlémské hvězdy prozáří i všechny temné okamžiky našeho života! **Za kolektiv mateřské školky Jana Stielová**

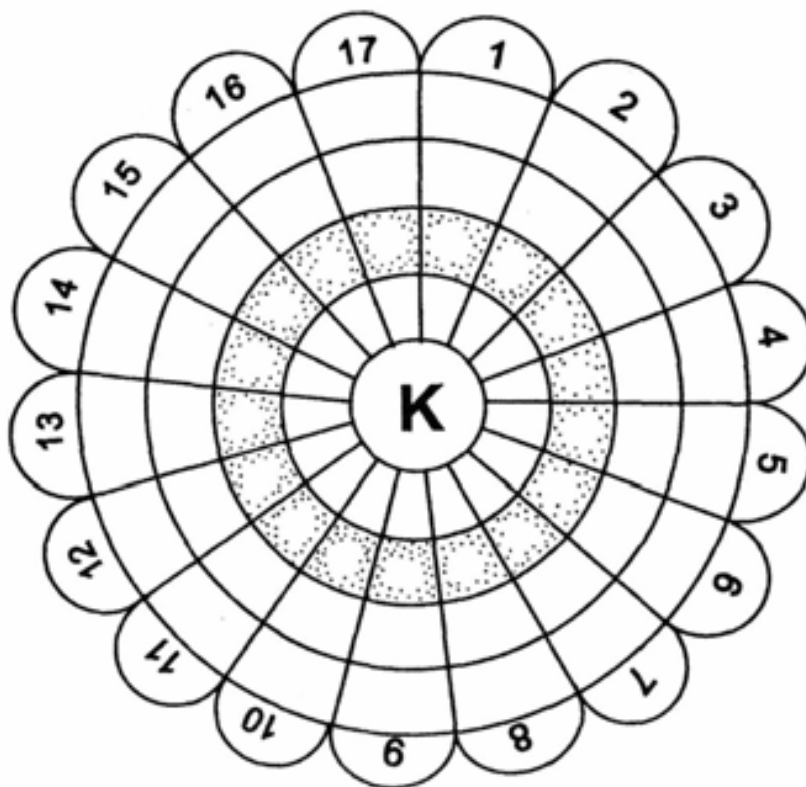
"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

MODLÍME SE ZA JEDNOTU

Pán Ježíš si přál, aby všichni, kdo v něho uvěří, „byli jedno“. Proto se modlíme za jednotu všech křesťanů – každoročně zvláště od 18. do 25. ledna. Toto období nazýváme „Týden modliteb za jednotu křesťanů“.

Dnes existuje mnoho křesťanských církví. V některých věcech se mezi sebou liší, jiné mají společné. Něco však spojuje úplně všechny. Víš, co to je?

1. ten, kdo vyrábí např. podkovy	10. kamenná nádoba na vodu, často s vodotryskem
2. nástroje k odemykání dveří	11. zlé mluvení a nadávání
3. křupavý povrch chleba	12. čepice, z níž jsou vidět jen oči
4. horní části stébel (se zrna obilí)	13. slovo, za nímž následuje „eleison“
5. pohybovat hlavou na znamení souhlasu	14. svazek listů potíštěných písmeny
6. druh člunu	15. co rádi okusují psi
7. svátost, kterou člověk přijímá jako první	16. hák k upoutání lodě
8. kabát ze zvířecí srsti	17. moštů koryši
9. materiál, kterým se píše na tabuli	

nápověda: kyrie

TAJENKA: _____

-red-

Divadélko na pomoc školce

Pod záštitou KDU-ČSL připravila pro naše nejmenší naše sestra Jana Čaplová, kterou mnozí znáte z podobných "divadelních" akcí v minulých letech, loutkové divadelní představení s názvem "O princezně, se kterou šli všichni čerti". To také sama napsala a zdramatizovala. Děti jsou zvány spolu s rodiči v neděli 25. ledna 2004 v 15³⁰ hodin do přízemí farní klubovny, vstupné bude dobrovolné a jeho veškerý výtěžek věnován na konto Podpora Katolické mateřské školy. *-red-*

ÚŘEDNOSTI: VÝKAZ O HOSPODAŘENÍ

VÝKAZ O HOSPODAŘENÍ FARNOSTI BEROUN - ROK 2003:

<i>Text</i>	<i>Skutečnost v Kč -</i>
Nájemné	77 760,00,-
Sbírky	150 251,10,-
Dary fyzických a právnických osob	576 306,10,-
Úroky z vedení běžného účtu	2 749,19,-
Příspěvky z diecéze	30 000,00,-
Příspěvky obecní, krajské, státní	350 000,00,-
Ostatní příjmy	123 522,63,-
PŘÍJMY CELKEM	1 310 589,02,-
Bohoslužebné výdaje	30 798,50,-
Režijní výdaje	316 071,90,-
Opravy památek	389 973,00,-
Opravy ostatní	103 668,90,-
Odeslané sbírky a příspěvky arcidiecézi	56 540,00,-
Dary a charitativní výdaje	2 494,00,-
Daň z příjmu práv. osob, z nemovitostí,	476,00,-
Ostatní výdaje	134 648,10,-
VÝDAJE CELKEM	1 031 670,40,-
ROZDÍL PŘÍJMŮ A VÝDAJŮ	278 918,62,-
Počáteční zůstatek	98 663,19,-
STAV k 31.12. 2003	377 581,81,-

Z toho dary fyzických a právnických osob v Berouně:

Dary na podporu Katolické mateřské školy	47.058,00,-
Dar Kirche in Not (z Německa) - na koupi auta pro farnost	191.973,10,-
Prostředky na opravu varhan v kostele Zvěstování Páně	81.785,00,-
(„Hrnčířské trhy“: zůstatek z roku 2002	40.268,00,-
<i>příspěvek farnosti na opravy v roce 2003</i>	39.973,00,-
<i>výnos trhů v roce 2003)</i>	81.490,00,-
Prostředky na svatojakubské varhany (vánoční koncerty)	10.000,00,-

FARNOSTÍ TETÍN, LODĚNICE, ŽELEZNÁ - ROK 2003:

Text	Skutečnost v Kč,-		
	Tetín	Loděnice	Železná
Nájemné	26 197,00,-	9 200,00,-	63 150,00,-
Sbírky	8 906,40,-	32 909,80,-	21 961,40,-
Dary fyzických a právnických osob	15 990,00,-	9 600,00,-	23 000,00,-
Příspěvek z diecéze	10 000,00,-		
Ostatní příjmy	4 115,50,-	160,00,-	
PŘÍJMY CELKEM	65 208,90,-	51 869,80,-	108 111,40,-
Bohoslužebné výdaje		3 930,00,-	2 198,00,-
Režijní výdaje	31 332,20,-	3 775,70,-	3 990,40,-
Opravy památek	24 500,00,-		60 000,00,-
Ostatní opravy	6 090,00,-	300,00,-	
Odeslané sbírky a příspěvky arcidiecézi	17 395,00,-	11 242,00,-	8 246,00,-
Dary a charitativní výdaje	20 000,00,-	20 000,00,-	20 000,00,-
Daň z příjmu práv. osob	568,00,-		1 612,00,-
Nákup dlouhodobého majetku			26 540,00,-
Ostatní výdaje	1 824,00,-	150,00,-	30 803,00,-
VÝDAJE CELKEM	101 709,20,-	39 397,70,-	153 389,40,-
ROZDÍL PŘÍJMŮ A VÝDAJŮ	-36 500,30,-	12 472,10,-	-45 278,00,-
Počáteční zůstatek	82 062,20,-	2 793,50,-	48 186,30,-
STAV k 31.12. 2003	45 561,90,-	15 265,60,-	2 908,30,-

INFORMACE ZE SVĚTA I Z NAŠÍ CÍRKVE

Vážení farníci. Na tomto místě Vás chceme v našem farním zpravodaji informovat o tom, co si myslíme, že Vás bude zajímat. Informace vybíráme jak z internetových zpráv, tak katolického tisku. Dnes Vás informujeme o postupující práci z Plenárního sněmu Katolické církve v České republice. Jistě víte, že sněm uložil připravovat druhé zasedání ve zřízených komisích:

- **Komise pro duchovní četbu dějin**, kde úkolem je soustředit se na ty etapy českých církevních a duchovních dějin, které zasahují živě do naší současnosti. Pozornost věnovat obdobím, kdy se rozcházel cesty církve a společnosti a analyzovat příčiny.
- **Komise pro statistická východiska a analýzu.** kromě jiného má komise navrhnout směry dalšího vývoje.
- **Komise pro misijní a evangelizační působení Božího lidu** zpracovává kromě jiného i evropskou a českou situaci na prahu třetího tisíciletí. Řeší evangelizační význam života v rodině, společenství, udělování svátostí a svátostin. Dále se zabývá výchovou všech členů církve.
- **Komise pro život a poslání kněží, jáhnů a zasvěcených osob.**
- **Komise pro život a poslání laiků v naší církvi.** V této komisi pracuje z našeho vikariátu PhDr. Václav Babička, stejně tak jako v komisi první a druhé.

- **Komise pro svátostnou pastorační práci.** Zde se kromě jiného řeší problematika hudby a zpěvu při liturgii a slavení svátostí v životě farností.
- **Komise pro partikulární právo.** Zde se projednává mezi jiným i manželské právo, správa majetku i právo trestní.
- **Komise pro pastorační práci.** Například se zde projednávají otázky směrnic pro pastorační práci v příštím desetiletí a konkretizace pokoncilních dokumentů v oblasti farní pastorační práce.

Z těchto osmi komisí jsme přinesli jen co nejstručnější výtah. Pokud budete chtít podrobnější informace, obraťte se na členy redakční rady a my se Vám je podle možností pokusíme zjistit. Přímou můžete získat informace na emailové adrese jerabkova@cirkev.cz.

redakční archiv

- **Z Říma:** Ekumenické setkání biskupů křesťanských církví celého světa se mělo původně konat v Istanbulu. Hnutí Fokoláre jej letos přeložilo do Říma a v Istanbulu se uskuteční v příštím roce. Pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk jej označil za „nádherný zážitek vzájemné jednoty“. Za velmi silný zážitek kardinál označil návštěvu římských katakomb, památky ještě nerozdělené církve.
- **Argentina:** Velvyslanectví České republiky v Argentině věnovalo tamním vojenským biskupům kopii Pražského Jezulátka. V katedrále vojenských biskupů Stella Maris se zúčastnil P. Petr Sleich z pražského Karmelu, velvyslankyně ČR v Argentině Edita Hrdá a předseda Senátu ČR Petr Pithart.

-vac-

PODĚKOVÁNÍ:

Srdečné Pan Bůh zaplat' zpěvákům, varhaníkům, kostelníkům a všem, kteří jakýmkoli způsobem přispěli ke zdárnému průběhu vánočních a novoročních oslav ve svých farnostech. Ač se nedávají příliš vidět, bez jejich nasazení, by se vše těžko zvládalo. Ještě jednou moc děkujeme.

farníci

OZNÁMENÍ:

Vzhledem k alarmujícímu stavu varhan v kostele sv. Václava v Loděnici vznikla iniciativa, která si vzala za své opravu tohoto nástroje. Dřevěné součásti trápí červotoč a za několik málo let už by byly varhany neopravitelné. Nyní je třeba nasbírat asi čtyřicet tisíc korun. Vedle nedělních sbírek na tento účel se chystají koncerty, jejichž výtěžek bude uložen na **účet číslo: 0361038389 / 0800, specifický symbol 0613 / 04**, kam můžete také přispět svými dary. *-iv-*

Varhany v Loděnici foto R. Hána

PROSBA:

Prosím mladé manžele, kteří se v prosinci účastnili adventní duchovní obnovy na Tetíně, zda by se mohli ozvat na tel: 602 945 017, ztratila jsem kontakt. Zároveň nabízím všem, kdo mají zájem o zasílání sms či e-mailových zpráv o chystaných farních akcích, ať se ozvou na stejný telefon, případně e-mail ivasku@razdva.cz *Ivana Vašků*

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: Třicátého prosince 2003 oslavil požehnaných sedmdesát sedm let varhaník a kostelník od sv. Jakuba v Berouně, pan Miloš Palkoska. Upřímně přejeme ještě mnoho dalších roků ve zdraví uprostřed rodiny své i farní.

NAROZENÍ: V úterý 9. 12. 2003 se v Berouně narodil Vojtěch Lidmila. Rodičům a sestřičce blahopřejeme.

KŘTINY: V neděli 14. prosince byli pokřtěni Michael a Emilie Folkmanovi. Ať je naplní Boží požehnání.

POHŘBY: S důvěrou v Boží milost jsme Hospodinu svěřili paní Marii Váňovou. Světlo věčné ať jí svítí.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnosti Beroun, Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Osov, Hostomice, Všeradice, Neumětely, Králův Dvůr, Nižbor a filiální kostely na Vráži, Hýskově a Chýňavě. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, P. Krzysztof Drzazga, Jaroslav Valášek, Jarmila Valášková, Jaroslav Vacík, Ivana Vašků. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat nejpozději do 20. dne měsíce na faře či do schránky "dotazy a příspěvky" v kostele. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě i na internetových stránkách farnosti: www.omadeg.cz/farnostberoun

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 728 723 713, 602 945 017, e-mail: red.tym@seznam.cz